

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 23T/131/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714011086
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5714011086.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Martine v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medvedom, na hlavnom pojednávaní dňa 11.9.2014, v trestnej veci proti obž. G. Y., pre prečin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, takto

rozhodol:

Obžalovaný G. Y.S., nar. X.X.XXXX E. C., trvale bytom C., A.. R.. J.. B. Č.. XXX/X, toho času v ÚVV Žilina,

uznáva sa za vinného, že

03.06.2014 v čase približne o 15.30 hod. v Martine na Ul. R.. J.. B. XXX/X, v tam sa nachádzajúcom byte, po predchádzajúcom verbálnom konflikte, fyzicky napadol svoju matku poškodenú E. Y., nar. XX.XX.XXXX, a to tak, že ju buchol otvorenou dlaňou ruky po hlave, ťahal ju za vlasy a najmenej jedenkrát udrel skleneným popolníkom priemeru 90 mm do ľavej strany čelovej oblasti hlavy, pričom keď poškodená prešla do kúpeľne, kde si ošetrila jej vzniknuté poranenia, obvinený ju nasledoval, neustále jej vulgárne nadával, chytal ju za ruky, držal za zápästia, pričom keď sa presunula do kuchyne, odkiaľ volala políciu, obvinený otvoril šuplík, kde hľadal kuchynský nôž, so slovami, že ju pichne, pričom jej telom bránil, aby opustil priestor kuchyne bytu, počas čoho bol neustále agresívny, pričom v obave o život a zdravie poškodená ušla z bytu na chodbu, kde počkala na príchod privolanej polície, čím poškodenej E. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Martin, Ul. R.. J.. B. XXX/X, spôsobil poranenia: tržnú ranu dĺžky cca 1,5 cm v čelovej oblasti hlavy vľavo, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrenie - zošitie jedným stehom - bez práceneschopnosti, a tiež vzbudil u poškodenej svojím konaním dôvodnú obavu o jej život a zdravie,

t e d a

- dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle inému úmyselne ublížiť na zdraví, a taký čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo,

- inému sa vyhrážal ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, a taký skutok spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,
č í m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák.,

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák..

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šesťnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého úhrnného trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. súd ukladá ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Martine podal dňa 1.8.2014 na tunajšom súde na obv. G. Y. obžalobu sp. zn. 2 Pv 290/14 zo dňa 1.8.2014, a to pre prečin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť na skutkovom základe ako je uvedený vo výroku o vine tohto rozsudku.

Samosudca Okresného súdu v Martine vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného G. Y.; prečítaním znaleckého posudku o vyšetrení duševného stavu obvineného vypracovaného znalcami z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie MUDr. Sabinou Hrubou a MUDr. Radovanom Hrubým pod č. 05/03/2014, znaleckého posudku o vyšetrení duševného stavu svedkyne poškodenej E. Y. č. 06/04/2014, a odborného vyjadrenia č. 45/2014 vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctva, odvetvia súdneho lekárstva Prof. MUDr. Františkom Novomeským, PhD., podľa § 268 ods. 2 Tr. por. so súhlasom obžalovaného a prokurátora ako aj prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise podľa § 269 Tr. por..

Obžalovaný G. Y. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vyhlásil podľa ust. § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. por., že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Následne preto samosudca postupoval podľa § 257 ods. 5 Tr. por. a obžalovanému kládol otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., na ktoré obžalovaný odpovedal :

c) či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
odpoveď obžalovaného : áno

d) či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
odpoveď obžalovaného : áno

f) či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako prečinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák.,
odpoveď obžalovaného : áno

g) či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu,
odpoveď obžalovaného : áno

h) či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako prečin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák.,
odpoveď obžalovaného : áno

Nakoľko obžalovaný odpovedal na všetky uvedené otázky slovom „áno“ a súd nemal žiadne pochybnosti o pravdivosti priznania, po zistení stanoviska strán vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7,8 Tr. por. prijal a súčasne rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Súd dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaný G. Y. sa dopustil činu, ktorý mu kladie za vinu obžaloba. Obžalovaný pred súdom urobil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku, čo v zmysle § 257 ods. 4 Tr. por. súd pre potreby ďalšieho konania a rozhodnutia považuje za priznanie spáchania skutku. Okrem vlastného priznania je usvedčovaný i závermi znaleckého dokazovania a listinnými dôkazmi obstaranými v prípravnom konaní. Súd mal preukázané, že obžalovaný dňa 3.6.2014 v čase približne o 15.30 hod. v Martine v byte na Ul. R.. J.. B. XXX/X, po predchádzajúcom verbálnom konflikte fyzicky napadol svoju matku poškodenú E. Y., nar. XX.X.XXXX, a to tak, že ju buchol otvorenou dlaňou ruky po hlave, ťahal ju za vlasy a najmenej jedenkrát udrel skleneným popolníkom priemeru 90 mm do ľavej strany čelovej oblasti hlavy, pričom keď poškodená prešla do kúpeľne, kde si ošetrila jej vzniknuté poranenia, obvinený ju nasledoval, neustále jej vulgárne nadával, chytal ju za ruky, držal za zápästia, pričom keď sa presunula do kuchyne, odkiaľ volala políciu, obvinený otvoril šuplík, kde hľadal kuchynský nôž, so slovami, že ju pichne, pričom jej telom bránil, aby opustil priestor kuchyne bytu, počas čoho bol neustále agresívny, pričom v obave o život a zdravie poškodená ušla z bytu na chodbu, kde počkala na príchod privolanej polície, pričom týmto konaním poškodenej spôsobil tržnú ranu dĺžky cca 1,5 cm v čelovej oblasti hlavy vľavo - poranenie, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrenie - zošitie jedným stehom bez práceneschopnosti. Predmetné poranenie poškodenej, mechanizmus jeho vzniku ako i charakteristiku zranenia z hľadiska spôsobu a doby liečenia mal súd preukázané na podklade odborného vyjadrenia č. 45/2014 vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctva, odvetvia súdneho lekárstva Prof. MUDr. Františkom Novomeským, PhD.. Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutku ako prečinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., táto bola konaním obžalovaného naplnená, nakoľko sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle inému úmyselne ublížiť na zdraví, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo a zároveň sa inému vyhrážal ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, a skutok spáchal na chránenej osobe - svojej matke ako blízkej osobe v zmysle § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák.. Z hľadiska subjektívnej stránky sa jedná o úmyselné trestné činy, ktoré majú charakter prečinu (§ 10 ods. 1 písm. b/ Tr. zák.).

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy; u spolupáchateľov prihliadne aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného, tento má doposiaľ v odpise registra trestov tri záznamy o odsúdeniach tunajším súdom. Hoci v prvých dvoch prípadoch sa na neho musí hľadieť ako keby odsúdený nebol, táto zákonná fikcia nebráni tomu, aby súd hodnotil osobu obvineného a jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti. Obvinený bol trestným rozkazom OS Martin sp. zn. 2T/59/2008 zo dňa 9.9.2008 právoplatným dňa 3.12.2008 uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a rozsudkom OS Martin sp. zn. 13 T 129/2010 zo dňa 14.3.2011, právoplatným dňa 14.3.2011 pre prečin blíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., pričom týchto trestných činov sa dopustil taktiež voči svojej matke pošk. E. Y., nar. XX.X.XXXX. Naposledy bol odsúdený pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a prečin podpory a propagácie

skupín smerujúcich k potlačeniu základných ľudských práv a slobôd podľa § 422 ods. 1 Tr. zák., za ktoré mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 4 roky (trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/36/2013 zo dňa 28.3.2013 právoplatný dňom 19.4.2013). Žalovaného činu sa teda dopustil v priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Obžalovanému boli v minulosti ukladané podmienené tresty odňatia slobody ako i trest povinnej práce, ktoré však zjavne neviedli k jeho náprave, keďže v trestnej činnosti pokračoval. U páchatel'a bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. tzn. priznanie a oľutovanie činu. Na druhej strane bola zistená tiež jedna priťažujúca okolnosť - spáchanie viacerých (dvoch) trestných činov podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. Po vyhodnotení osoby páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život súd dospel k záveru, že na jeho prevýchovu je nutné pôsobiť represívne, uložením nepodmieneného trestu odňatia slobody. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 16 mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu zaradil do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko doteraz nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. súd zároveň obžalovanému uložil aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, keďže sa žalovaného činu dopustil pod vplyvom návykovej látky - alkoholu a v súvislosti s jej užívaním. Obžalovanému bola krátko po čine o 16.55 hod. zistená dychovou skúškou hodnota 1,47 mg/l alkoholu v dychu. Ako vyplýva z predchádzajúcich odsúdení, aj v minulosti spáchal trestnú činnosť pod vplyvom alkoholu. Obžalovaný mal doposiaľ tunajším súdom nariadené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, avšak zo strany PA MUDr. Eriky Fedákovej bol podaný podnet na opätovnú zmenu formy ochranného liečenia na ústavnú, o ktorom zatiaľ nebolo rozhodnuté (sp. zn. 2 Nt 40/2014). Súd tiež vychádzal zo znaleckého posudku o vyšetrení duševného stavu obvineného vypracovaného znalcami z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie MUDr. Sabinou Hrubou a MUDr. Radovanom Hrubým pod č. 05/03/2014, podľa záverov ktorého sa u obžalovaného jedná o syndróm závislosti na alkohole s poruchami správania v stavoch opilsti. Na druhej strane u neho neboli zistené žiadne prejavy, ktoré by boli spojené so závažnou poruchou vedomia, základných psychických funkcií alebo stratou kontaktu s realitou. V čase spáchania činu išlo o jednoduchú opilstosť, ťažkého stupňa, pričom ovládacie a rozpoznávacie schopnosti obžalovaného boli znížené v nepodstatnej miere, a to výlučne vplyvom pozitívneho alkoholu. Znalci navrhli obžalovanému uložiť ochranné protialkoholické liečenie počas výkonu trestu. Na základe uvedených skutočností súd rozhodol o uložení ochranného protialkoholického liečenia, a to ústavnou formou, keďže obžalovanému ukladal nepodmienený trest odňatia slobody a ochranné liečenie ambulantné u neho nespĺnilo svoj účel. Podľa § 74 ods. 2 Tr. zák. ochranné liečenie potrvá, kým to vyžaduje jeho účel.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.